

Nimi mun on Saara Tella

Kirjoittanut Saara Tella

Nimi mun on Saara Tella,
alun alkain Kilpeläinen.
Asuinpaikka Lappeenranta.
Kotina oma tekemä
(tai autteli mies vähäsen)
talo laitakaupungilla,
länsipuolla keskustasta.

Mies asustaa kumppanina,
lapset lähti maailmalle.
Kaksiha n vaan niitä onkin.
Nyt jo kerrottu kahella,
parinsa on löydettyinä.

Synnyin Pohjois-Karjalassa
Pielisjärven rantamilla,
vanhalla erä majalla.
Tukikohtaan tukkimiesten
kolmanneksi lapsoseksi.

Muutto tuli, Savvoon lähtö,
soutukuntaan Sulkavalle.
Silloin lapsia jo neljä,
heti viides siellä syntyi.

Vielä kolme kannatteli
äiti alla väljän koltun.
Loput jo omaan tupahan,
suojaan itse tehdyn torpan.

Isä kulki metsä töissä,
timpuroi taloin teossa.
Oli joskus uittoloissa,
teki työn ja myös osasi.

Äiti lapset koulutielle,
saatteli ja lähti työhön,
myöskin toimiin vaikuttajan.
Valtuusto ja lautakunnat,
siellä yhteiskunta-työtä,
teki huushollin ohessa.
Suuri määrä luottovirkain,
lankesi mökin emolle.

Olen käynyt kansakoulun,
hyvän vanhan mallin lailla.

Ripitetty, piikitetty,
kera muitten maalaislasten.
Sitten ammatin valinnut.

Tunnen tarkkaan hiusten laadut.
Työhön kuului seuraella,
muodin tuulten kulkemista.
Koittaa roikkua mukana.
Ajan henki tahdin sykki.

Sairaus esteen laittoi työlle,
piti löytää uusi alku.
Kävin vallan uuden koulun,
talven kaukana kotoa.
Oli pitkät koulumatkat
vietin viikot Kankaanpäässä.
Opin askarruttajaksi.

Nyt ois aikaa askarrella,
kun vain saisi palkkatyötä,
ja terveyttä sen tekohon.
Siitä vaan en päättä itse,
mihinkä nykyään pystyn.
Kroppa päättää puolestani.

Tätä tahdon harrastella,
kirjoitella mietteitäni.
Muistojani näin kelata,
taikka uuttakin väsätä,
tarinaa kokematonata.

Päivät saavat huiman vauhdin,
tulee ilta joutuisasti,
istuen koneen edessä,
sanomista sommitellen.

Välillä teen proosatekstin
harjoittelen kirjoitusta
Olen kiltti koululainen,
etäoppija nettikurssin.